

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Selymes mosoly a harmadikon**

1. Ultimátum a kapualjban

Kata Szikra

A koromsötét lépcsőházban a füstszag lassanként leülepedett a hideg kövekre, de a feszültség csak tovább sűrűsödött. A kapu aljában éles, fém koppanással kinyílt a nehéz tölgyfa ajtó, és két láthatósági mellényt viselő hatósági ellenőr lépett a lépcsőházba. Fekete Zoltán sápadt arccal, izzadó tenyérrel sietett eléjük a negyedikről, miközben a lakók néma riadalommal figyelték a fejleményeket.

A postaládáknál Máté próbált láthatatlanná válni, de Dr. Balog Henrik pont mellé lépett, hogy kivegye a leveleit. „Zoltán ma is körbejárt a házban, úgy látszik, hiába” – jegyezte meg a jogász halk, metsző hangon, miközben éles pillantást vetett a fiatalemberre. Máté a fogát csikorgatva hallgatott; tudta, hogy egy rendkívüli befizetés a csőd szélére sodorná őket Biankával.

Az ellenőrök szigorú tekintettel méregették a szétégett biztosítékszekrényt és a pince felől terjedő gázszagot. Az idősebb hivatalnok kereken kijelentette: az épület állapota közvetlen életveszélyt jelent. Vagy azonnal elindítják a milliós nagyságrendű kényszerfelújítást, amit a lakóknak kell kifizetniük, vagy a hatóság még a héten lakatlanná nyilvánítja a házat és elrendeli a kilakoltatást.

Livia remegő kézzel szorította össze kardigánját, Erika pedig riadtan hátrált a falig, amikor Bálint előlépett a homályból. Bálint szeme szinte szikrázott a dühdtől; ökleit összeszorítva nézte a kimért Balog ügyvédet, aki csupán egy gúnyos félmosollyal nyugtázta a katasztrófavédelem ultimátumát. A házban megállt a levegő: a fenyegető kilakoltatás réme egyszerre zúzta szét a szomszédok elfojtott titkait.

2. Selymes mosoly a harmadikon

Molnár Ildikó

Máté az ajtócsapódás zörejétől riadtan próbálta felvenni a lépést a harmadik emelet felé, de Erzsi néni gyanakvó tekintete úgy nehezedett a hátára, mint egy elmaradt törlesztőrészlet felszólítása. A lépcsőfordulóban azonban újabb, jóval elegánsabb akadály bukkant fel: dr. Balog Henrik épp abban a pillanatban lépett ki az élre vasalt nadrágjában a tízes lakásból, mintha csak a svájci frank árfolyamának alakulását mérte

volna fel a folyosói huzatban. Az ügyvéd mosolya hűvösebb volt, mint a szuterén téli padlója, táskájának finom bőrilla pedig furcsa, idegen egyveleget alkotott a lépcsőházban terjengő pirított hagymaszaggal.

- Máté kedves, látom, a futárkedvezmény sem fedezi a legutóbbi kamatemelést - jegyezte meg Balog halk, selymes hangon, miközben egyetlen milliméternyi igazítást hajtott végre a nyakkendőjén. - Ha a harmadikon Bianka kisasszonynak segítségre lenne szüksége a lakás újrafinanszírozásában... vagy a kényszerértékesítés megelőzésében, a kártyám tudja, hol talál.

Máté torka kiszáradt, a táska pántja szinte belevágott a vállába. A háttérben Kovács Tibor bá épp kinyitotta az ajtaját, és egy rozsdás villáskulccsal a kezében morgott valamit a bankárok felmenőiről. A Vászoly utca 6. betonfalai között a lakáshitel nem csupán pénzügyi teher volt, hanem egy finomra hangolt csapda, aminek a ravaszán dr. Balog Henrik pihentette ápoltságát.